

РЕШЕНИЕ

№ 4251

гр. София, 29.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 54 състав,
в публично заседание на 02.07.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Атанас Николов

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **2952** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката /ЗЕ/.

Образувано е по повод жалба от [фирма] с ЕИК[ЕИК] срещу решение No Ж – 142 от 20.02.2020 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР), с което жалбоподателят е задължен в седемдневен срок от получаване на решението да анулира фактура с No [ЕГН]/05.11.2019, издадена на ПИБ АД за абонаментен No [ЕГН] и клиентски номер 1469248[, както и да анулира начислените на основание констативни протоколи с No 581548/23.10.2019 количества електрическа енергия за обект с ИТН 1469248, находящ се в [населено място] и в посочения срок дружеството да уведоми КЕВР за извършените действия. С жалбата се иска съдът да отмени решението в обжалваните му части, тъй като е постановено в нарушение на материалния и процесуалния закон.

В с.з. хода на съдебното производство жалбоподателя редовно призован, не се представлява. По делото е постъпило писмени становище, с което поддържа жалбата, претендира разноси по делото и прави възражение за прекомерност на юрисконсултското възнаграждение на ответника.

Ответникът – КЕВР, редовно призован, се представлява от юрк. М., която оспорва

жалбата, предлага да се отхвърли и да бъде потвърден административния акт като правилен и законосъобразен. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна – ПИБ АД, редовно призована се представлява от юриск. М., която заявява становище за основателност на жалбата.

От фактическа и правна страна.

С жалба вх. No E – 13-262-7 от 23.01.20 г., подадена от ПИБ АД, дружеството възразява срещу начислени количества електрическа енергия, обективизирана във фактура с No [ЕГН]/05.11.2019, издадена на ПИБ АД за абонаментен No [ЕГН] и клиентски номер 1469248[, на основание констативни протоколи с No 581548/23.10.2019 за обект с ИТН 1469248, находящ се в [населено място]. В жалбата се твърди, че дружеството незаконосъобразно е изготвило посочената фактура, тъй като посочения обект собственост на дружеството жалбоподател е трайно необитаем и сумата посочена в процесните фактури е недължима. Поради това заинтересованата страна е поискала КЕВР да разпореди на [фирма] да извърши корекция (сторниране) на фактурата. Установено е, че при извършена порверка на посочения обект от страна на дружеството жалбоподател, представители на същото са констатирани, че СТИ е пломбирано и монтирано в не заключено табло; захранващия проводник е бил с разкъсана изолация на мястото, в което към него е бил присъединен минаващ по пода проводник; не е била измерена консумация на енергия към момента на проверката. Издаден е протокол, който е връчен на ПИБ ЕАД. На основание чл.51, ал.1 и 2 от ППИКЕ е извършена корекция . За направеното преизчисляване на количеството потребена електрическа енергия до ПИБ АД е изпратено писмо с изх. No 8470258-1 от 05.11.2019г. Подадената, на основание чл. 142, ал.5 от Наредба No 3, от заинтересованата страна жалба до КЕВР е изпратена на жалбоподателите за извършване на проверка. В становището си [фирма] излага съображения, че няма основание за корекция на оспорваната фактура и сумата. Въз основа на събраните доказателства в хода на административното производство, КЕВР е издала решение No Ж – 142 от 20.02.20 г., с което е уважила жалбата на ПИБ ЕАД. В хода на съдебното производство като доказателства по делото са приети представените с жалбата и административната преписка писмени документи.

Настоящия съдебен състав, след като обсъди доводите на страните, събраните писмени доказателства в хода на производството, намира, че спорът е гражданско правен и като такъв следва да се отнесе за решаване от гражданските съдилище, поради което и издаденото то КЕВР решение е нищожно и следва да бъде прогласено като такова от съда. Критерият, установен в чл. 14 ГПК, за определянето на споровете като граждански такива е методът на регулиране на правоотношенията. Гражданските са всички правоотношения, регулирани с метода на равнопоставеност на субектите. Типичното при административните правоотношения е, че същите възникват по метода на власт и подчинение на субектите, участващи в правоотношението. Затова и при определяне на вида на възникналото между страните правоотношение следва да се

изходи именно от положението, което субектите имат един спрямо друг и вида и основанието/основанията, от които те черпят правомощията си. Правното отношение между страните по делото възниква на основание сключен договор – като в този смисъл е и изричното изявление на жалбоподателя, – че задължението на абоната за заплащане на сумата по коригираната сметка за процесния период произтича пряко от ОУ на Договора за продажба на електрическа енергия като източник на права и задължения между страните по правоотношението за доставка и продажба на електрическа енергия. На основание чл. 97, ал. 1, т. 10 ЗЕ сделки за продажба на електрическа енергия при регулирана от комисията цена се сключват между крайния снабдител от една страна и битовия потребител. Освен индивидуалните договори, които се сключват, чл. 98а и чл.98б ЗЕ предвижда и приложение на предварително официално оповестени общи условия, които влизат в сила без да е необходимо изрично приемане от страна на битовия потребител. По този начин тези общи условия стават част от договорното правоотношение. Не е спорно в настоящото производство, че корекционната процедура е уредена именно в чл. 38 ОУ на ДПЕЕЕМ, поради което и основанието ѝ е сделка. Следователно не може и да се касае за някакъв друг източник на възникване на спорното правоотношение. При сключване на сделката и двата субекта са равнопоставени – всяка от тях има права и задължения, изрично уговорени в договора и общите условия към него. Липсват уговорки за санкции, които едната страна в качеството си на орган, разполагащ с власт и специални правомощия, може да наложи. Не представляват санкции уговорените неустойки, обезщетения за вреди за неизпълнение и възможността за заплащане на обезщетения за неизпълнение на договора от която и да е от страните. Това е така, тъй като те намират основание в сключения договор или общите условия. Въпросът дали клаузите в Общите условия на ДПЕЕЕМ (чл. 37 и сл.) и на ОУ на ДПЕЕ (24 и сл.), уреждащи едностранна корекционна процедура са действителни или не, не променя характера на правоотношението. Това е така, тъй като ако и единият съконтрагент по договора да е наложил едностранно клауза в договора, поставяща другата страна в положение на неравнопоставеност, недействителността на тази клауза не може да измени вида на възникналото договорно правоотношение. Върху договорния характер на отношенията не влияе предвидения по ЗЕ режим за някои регулирани елементи – цени, организиран пазар на ел. енергия, лицензиране на търговците, одобрение на общите условия на осн. чл. 21, ал. 1 , т. 4 от ЗЕ от ДКЕВР и пр. Тези елементи са проявление на регламентираната в чл. 1 от ЗЕ във връзка с реализиране на целите по чл. 2 от ЗЕ държавна политика спрямо обществените отношения, свързани с осъществяване на дейностите по производство, внос и износ, пренос, транзитен пренос, разпределение на електрическа и топлинна енергия и природен газ, пренос на нефт и нефтопродукти по тръбопроводи, търговия с електрическа и топлинна енергия и природен газ.

Изложеното мотивира настоящия съдебен състав да приеме, че при постановяване на обжалваното в настоящото производство решение, административния орган е излязъл от кръга на компетентността си и се е произнесъл по един гражданско правен спор. Липсата на компетентност в случая е порок, който води до нищожност на административния акт в т.см. (Решение No 8035 от 01.07.2008 г. на ВАС по адм. д. No 3988/2008 г., II отд.) и съдът следва да го обяви. Така възникналия между страните спор следва да се разреши в рамките на общия исков ред по ГПК, като спор между оператор на електрическа мрежа и потребител на електрическа енергия и съответно

дължимите суми за нея.

С тези мотиви, съдът

РЕШИ:

ОБЯВЯВА за нищожно Решение No Ж – 142 от 20.02.2020 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР).

ОСЪЖДА Комисията за енергийно и водно регулиране да заплати на [фирма] с ЕИК[ЕИК] разноси в размер на 350 лв.

ОСЪЖДА Комисията за енергийно и водно регулиране да заплати на ПИБ АД разноси в размер на 1 404,69 лв.

Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: